69ste Jaargang — N° 44.

BUREEL EN REDACTIE
DRUKKERIJ COLLÉE
— (Naaml. Maatsch.) —
TONGEREN
Abonnementsprijs fr. 7.50
Telefoon 12
15 centiemen het nummer.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

AANKONDIGINGEN:
Voor de aankondigingen buiten de provinciën Limburg en Luik, wende men zich uitsluitend tot de *Agence Havas*, 13, Boulevard Adolphe Max, BRUSSEL ; 8, Place de la Bourse, PARIJS en 6, Bream's Buildings, LONDEN. E. C. 4.

TONGEREN, 8 APRIL 1922.

PASCHEN HOUDEN.

Van af morgen, Palmzondag, tot Beloken Paschen, bevinden wij ons in het tijdstip waarop ieder christen mensch zijn Paschen moet houden.

Wij willen u dien plicht van christene mensch niet voorhouden, wij weten genoeg dat er geen enkel lezer of lezeres van ons blad aan zal te kort blijven. Doch, rondom u, in uwe omgeving, bij kinderen, onderdanen, onderhoorigen en personen waar ge wat invloed zoudt kunnen op hebben, prijst hem aan, zet ze aan dat heilzame middel om nog den naam van christene mensch te verdienen, ter hand te nemen. De Sakramenten versterken na gereinigd te hebben. De jeugd voor de poort der zondelijkheid bewaren, is een der braafste werkzaamheden.

De godsdienstvaar Voltaire schreef immers : « De biecht is een machtige teugel, die van » de zonde terughoudt. Men kan de biecht als » den strikten teugel beschouwen, die van de » geheime zonden afhoudt. »

En Marmontel voegt er bij :

« Er is geen beter middel om de reinheid » der zeden onder de jeugd te behouden, dan » de maandelijksche biecht. »

De jeugd heeft zorg, waakzaamheid en leiding noodig om niet te vervallen tot het kwaad en het ongeluk. Het huisgezin insgelijks moet met dezelfde middelen worden in deftigen stand gehouden. De biecht werkt meest meê tot welzijn van het huiszezin door de persoonlijke verbetering en vooruitgang in de jeugd, welke zij in de leden des huisgezins uitwerkt. Maar verder, hoeveel kan een verstandig en ervaren biechtvader met zijne vermaningen, toespraken en raadgevingen bijdragen om het gezin waarlijk kristelijk te maken, door de trouw en de liefde des huwelijks, door de goede verstandhouding en vrede tusschen vader en moeder, door den eerbied, de liefde en gehoorzaamheid der kinderen jegens hun ouders, door de werkzaamheid en ijver in de opvoeding en de ontwikkeling der kinderen te bevorderen, en zoo op die wijze christelijkheid, vrede en tijdelijke welvaart in de maatschappij, zoowel als in de familie, te doen heerschen.

Daarom vaders en moeders ernst het voorbeeld gegeven en dan uwe kinderen aangezet tot de H. Tafel te naderen. Hetzelfde zij ook gezegd voor u, meesters ; zoret ook dat uwe dienstboden en onderdanen de kristene plicht volbrengen.

Wanneer dit gebeurd zal iedereen tevreden zijn ; de geboden Gods en die der H. Kerk zullen daarom onderhouden worden en eens dat, dan komt er de vrede terug onder de menschen. Een wijs man zeyde mij eens : *indien al de menschen de geboden onderhielden, dan waer er altijd vrede en tevredenheid onder de menschen, want de groote zou zijnen plicht verstaan en de kleine ook.*

Houden wij dus onzen Paschen om ons in regel te stellen met God, en dan zullen wij het ook zijn met de menschen.

Gedenkt dat wij misschien niet lang meer te leven hebben, dat eene onvooriene dood ons kan komen treffen, en dan, . . . helaas !

Verzoenen wij ons dus met God met dezen zaligen Paschen.

Dood van Graaf Karel Woeste.

M. Woeste, die sinds eenige dagen ongesteld was, heeft zijnen toestand zien verergeren.

Zondag scheen de toestand van M. Woeste nogal erg. Zijn biechtvader, E. P. Scheurmans, overste der Residentie der EE. PP. Jezuieten, raadde hem aan de volle Bediening te ontvangen.

M. Woeste, wiens diepe gods dienstige gevoelen men kent, nieuwde toestemming. De Z. E. H. kanunik Kips, rector van Sint Bonifaas, tel grafkerke onmiddellijk naar het Aartsbisdom en Z. Em. Kardinaal Mercier antwoordde dat hij zelf den eerbiedwaardigen zieke de H. Kommunie en het H. Olijsel zou komen toedienen.

Maandag morgend, ten 11 ure, diende Zijne Eminentie M. Woeste de laatste H. Sakramenten toe, in tegenwoordigheid van E. P. Scheurmans en Z. E. H. Kips. De kinderen en kleinkinderen van den grijzen Saatsman waren eveneens aanwezig. De plechtigheid was indrukwekkend. Berustend in den wil van God, zich ten volle onderwerpend aan de raadsbesluiten van de Voorzienigheid ontving M. Woeste de H. Sakramenten met eene stichtende vroomheid. Vervolgens onderhield hij zich met Zijne Eminentie, en maande zijne kinderen en kleinkinderen aan van steeds goede Christenen te blijven.

* *

Ondanks al de middelen der wetenschap is M. Woeste Woensdag namiddag overleden.

Heer Graaf Karel Woeste, katholiek volksvertegenwoordiger voor Aalst, en Staatsminister, werd te Brussel geboren op 26 Februari 1837. Hij was rechtsgeleerde en advokaat bij het Verbrekingshof. Na geslaagde studiën gedaan te hebben aan het koninklijk Athenaeum van de Universiteit te Brussel, behaalde hij in 1858 het diploma van dokter in de Rechten.

Sinds dit tijdstip advokaat bij het Beroepshof, werd hij op 12 Januari 1873 advokaat benoemd bij het Verbrekingshof. In 1899 werd hij door zijne collegas, die hem allen om ter meest vereerden, stokhouder van hun ambtgenootschap gekozen.

Zonder ophouden zetelde hij sinds 9 Juni 1874 in de Kamers. Bij de opening van den zittijd 1874-1875 vervulde hij hem ambt van secretaris bij het voorlopig bureel. In 1884 op 16 Juni vertrouwde de Koning hem het beheer toe van het Departement van Justitie ; heer Woeste gaf zijn ontslag op 23 Oktober van hetzelfde jaar.

Op 15 November 1891, werd de heer Woeste als Staatsminister benoemd. Hij nam een belangrijk deel aan de werken voor het Congres van Mechelen in 1863, 1864, 1867 en 1871 evenals aan de werken voor het Congres van Sociale Werken te Luik.

Hij was de ontwerper en inrichter van verscheidene liefdewerken op geestelijk- en ook op werkersgebieden. Hij deed zich bijzonder gelden, in zake maatschappijen van Oudergelegen Bijstand.

Hij was verder medewerker en voorzitter van het Redactie-comiteit van « La revue générale » en schrijver van een groot aantal werken, waarvoor hij onder behaalde zijn « De la Propriété des anciennes églises, des cimetières et des anciens presbytères (1871) ; Vingt ans de Polémique » (1885) ; « Histoire du Culturkampf en Suisse » (1887) ; « La Question militaire » (1899) ; « La neutralité belge » (1891) ; « A Travers dix années » (1895) ; « Le Parti catholique, ses succès, ses périls » (1897) enz.

Hij volgde heer Baernaert op als voorzitter der Federatie der katholieke Grondvestelijke Vereenigingen van 't Land ; was eere-voorzitter van de voorzienigheidskas der leden van het personeel der vrijen aangenomen scholen van Brabant, van verscheidene schoolwerken, van de Jonge Wacht van Aalst, enz.

Heer Woeste maakte ook deel van de Commissie, gelast met het bestuderen der kwesties, betrekkelijk den militairen toestand van het land.

De overleden Staatsminister, werd met verschil ne eerebezoeken bedeeld. Zoo was hij Groot officier der Leopoldsorde ; commandeur van de Pus-Groot Kruis der orden van den Christus van Portugal, van St Gregorius de Groote en van het Heilig Graf. Verder vereerde men hem ook nog met het kruis « Pro Ecclesia et Pontifice » de bijzondere mutualiteitsmedalje van 1e klas, de burgerlijke medalje van 2e klas, enz. enz.

* *

Alhoewel de katholieke partij 30 jaren aan het bewind is gebleven van 1884 tot 1914, heeft Karel Woeste, na zijn ontslag als Minister van Justicie in 1884, nooit eene portefuille meer aanvaard.

Wel heeft hij het eere-ambt van Staatsminister aanvaard, en was zijn invloed in regeringskringen over vele d ; maar een werkzaam deel aan de regering nam hij niet meer.

Zijn naam komt voor in al de besprekingen, en aan alle belangrijke debatten nam hij een groot deel, en was zijn invloed aanzienlijk.

De geschiedenis van het parlementarisme in België is zoodanig vereenzelvigd met de geschiedenis van het parlementair leven in België dat zij maar één boek vormen.

Niemand is meer verwonderd om al zijne handelingen aangeraand geweest en toch, ondanks de bitterste bekampinge, stond geen karakter hooger dan dit van M. Woeste.

Men wist toch dat deze parlementaër van den ouden stempel op parlementair gebied even onkrenkbaar was als op het terrein der ballie ; dat hij werkte voor zijn dagelijksch brood en dat zijn invloed en zijn gezag nooit te koopen waren geweest.

Dat hij zijn naam nooit geleend had als beheerder of commissaris van vennootschappen en dat hij nooit, van zijn naam en zijn faam, ook maar één centiem meer had gemaakt dan de parlementaire vergoeding.

Dit is zeker dat hij als een voorbeeld van rechtschapenheid onbetwistbaarheid bij zijn dood zal worden, ook door zijne meest verwoede tegenstrevers.

* *

Wij lazen onlang dat men van den kant der Flaminganten er aan dacht, de heer Woeste op zijde te schuiven, omdat hij een voldoening meer gaf onder Vlaamschgezind oogpunt.

Wij willen hopen dat dit voornemen nooit bestaan heeft, want het zou, tegen over den grooten kampioen voor de rechten der katholieken in ons land wel de zwarste ondankbaarheid zijn geweest, die men aan den dag had kunnen leggen.

M. Woeste was er de man niet naar om zich eene gedrachtsiija te laten voorschrijven. Wil den de kiezers niet van hem, dan was dit de zaak der kiezers ; maar wanneer iemand de diensten aan eene zaak en aan een arrondissement heeft bewezen, die M. Woeste in eene hoogbaan van een half eeuw bewezen heeft, dan is de onverwachtheid hartkoud te zijn geweest, het op hem zijn te regekomen, maar op de kliek van geestdrijvers, die deze daad van ondankbaarheid zou gepleegd hebben.

* *

De opvolger van M. Woeste.

De eerste suppleant van M. Woeste in de Kamer is M. Moyersoen, die provincial senateur is geworden en thans minister van arbeid en nijverheid.

Wenscht de achtbare minister in den Senaat te blijven dan zal M. Woeste opgevolgd worden door den tweeden suppleant van de katholieke lijst, M. Van Nieuwenhove.

TWEE IS GENOEG!

De hoogaardig dwaze Reis, die bijnaen de groote Fransche Revolutie hare eigene godin ijd uitriep en op 's Heeren altaren ging troneen, groeit nog immer aan en pronkt gedurig zich boven den Staat en verheffen. In haren toomlozen en blinden hoogmoed, keurt zij de eeuwige wetten van den Oneindige Wijze glatweg af en verzandt ze door de betrachtingen van haar beforven hart, dat zij als de ware bron van hare levenshandeling huldigt.

Genieten ! roept zij, altijd genieten ! en het leven doorgaan met zoo weinig last mogelijk !

Haar ideeal ligt in het stof, in het slijk der aarde ; zij danst rond het gouden kniezen van het wezen ; maar haveloblikken, den Sion bestijgen, dat en kan zij niet, omdat hare hoogaardig hart verbrijzeld en verwilt heeft.

Vele volgelingen heeft zij onder de menschen, veel aanhangers, die meenen dat zij het zijn die hun lesen en dienen wegen beschikken moeten ; die handelen alsof de Eeuwige Voorzienigheid hare machtige hand van 't menschdom hadde getrokken en hit aan zijne eigen willekeur hadde overgelaten.

Zoo hebben zij zelf, volgens hunne opvatting, den godsdienst gemaakt dien zij volgen willen en daarin ook de wetten huns huiselijks naar eigen goedunken geregeld. Kinderen tot God's glorie, phrygen dat is hun misschien bekommernis ; maar kiezen toch wenschen zij : want de rouw wenscht eene speelpop, waarop zij hare moederzucht zal kunnen uitwerken, de man wil een zoontje, dat zijne fortuin zal erven en eens eenen hoogen rang bekleeden in de maatschappij. Hierbij een huisgezin zonder kinderen is een tuin zonder rozen, het is ledig en vervelend, en het geeft geen vooruitzicht voor den ouden dag, als het hart moei is van rotsen. Huwen festen en vieren ; als het rust, als het steun vraagt, en tot thuis blijven dwingt.

Doch twee kinderen is genoeg. Wat denkt ge dan, zegt de dwaze moeder, dat ik mij lien, vijftien jaar lang aan de wieg zal laten snoeren ? Men leeft maar eens en ik moet mij kunnen kleeden en deelnemen aan wat mij lieft en lust. Twee kinderen is genoeg, zegt de waanwijze vader, ik kan mij niet afsloven, ik moet mij en mijn huisgezin in stand houden, ik moet zorgen, dat de toekomst mijner kinderen verzekerd is ; dus, twee kinderen is genoeg, zeggen ze allebei.

* *

Wat ware, wat overdwaze redeneering ! Ja, moeder gij leeft maar eens ; maar dat leven behoort u niet ; het haagt van den Albeschikker en van Hem alleen af, dat leven dat gij poogt genoegelijk te krijgen, zoo diep ongelukkig te maken, dat gij het verwenscht en verafschuwt. Wet gij het dan niet, dat Hij duizend middelen ter hand heeft om u te treffen, en dat gij zes, in uwe ijdele dwaasheid, van Zijne Rechtvaardigheid afdwingt ? En veronderstel dat gij binnen dien korten tijd hier genieten dat gij binnen dien korten tijd hier genieten dat gij binnen dien korten tijd hier genieten